

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „B1“ 2018-12-06 SKUNDO**

2019 m. vasario 11 d. Nr. S-24 (7-224/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos nario,
pavadojančio komisijos pirmininką
komisijos narių

Evaldo Raistensio

Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei

Neskelbiama
Dariui Binkiui

2019 m. sausio 22 d. posėdyje išnagrinėjusi **UAB "B1"** (toliau – Pareiškėja, Bendrovė) 2018-12-06 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2018-11-09 sprendimo Nr. 1A-395, n u s t a t ė:

Vilniaus teritorinė muitinė atliko teminį ūkinės komercinės veiklos, jos apskaitos ir finansinės atskaitomybės patikrinimą, susijusį su laikotarpyje nuo 2016-09-01 iki 2018-02-28 importuotomis prekėmis pagal 39 importo deklaracijas. Atlikusi patikrinimą, Vilniaus teritorinė muitinė 2018-06-27 priėmė patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320044M, kuria nusprendė pakeisti importo deklaracijos Nr. 17LTVR5000IM013E86 (2017-03-17), Nr. 17I/ISR1000IM013550 (2017-05-07). Nr. 17I.TSR1000IM01AF00 (2017-06-10), Nr. 17LTVR5000IM033810 (2017-06-29). Nr. 17LTVR5000IM0356E5 (2017-07-05), Nr. 17LTVR5000IM0391E8 (2017-07-17) deklaruotų prekių, aprašytų kaip „Netinkamas maisto naudojimui augalinių aliejų mišinys po apkepimo, skirtas techniniam naudojimui“, Taric kodą iš 1518 00 95 90 į 1518 00 99 90 ir taikyti 7.7 proc. trečiųjų šalių maito tarifą. Atsižvelgdama į tai, Vilniaus teritorinė muitinė Pareiškėjai papildomai apskaičiavo ir įregistravo 5807 Eur maito, 124 Eur maito delspinigių, 1221 Eur importo PVM ir skyrė 30 procentų (2108 Eur) dydžio baudą.

Muitinės departamentas konstatavo, kad 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (toliau – Kombinuotoji nomenklatūra) prekes, priskiriamas 1518 00 95 subpozicijai, apibūdina kaip nevalgomuosius gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišinius arba preparatus. Kombinuotoji nomenklatūra prekes, priskiriamas 1518 00 99 apibūdina, kaip „kiti“. Aiškinant minėtas Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijas pagal jų aprašymą, matyti, kad Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 95 subpozicijoje gali būti priskiriamas toks produktas, kuris sudarytas išimtinai iš gyvūninės kilmės, arba kartu iš gyvūninės ir augalinės kilmės sudėtinių dalių. Produktai, neatitinkantys 1518 00 95 subpozicijos aprašymo, t. y. neturintys gyvūninių riebalų ir sudaryti vien tik iš augalinės kilmės aliejų, riebalų ir pan. priskirtini Kombinuotosios nomenklatūros 1518 00 99 subpozicijai.

Muitinės departamentas nurodė, jog prekės jau yra išleistos į laisvą apyvartą ir prekių mėginiai imti nebuvo. Muitinės departamentas, atsižvelgdamas į Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2010 m. birželio 29 d. įsakymu Nr. IB-443 patvirtintų Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 9 punkto nuostatas, konstatavo, kad nėra privaloma inicijuoti prekės tyrimą Muitinės laboratorijoje, todėl nustatant Pareiškėjos importuotų prekių sudėtį, esminę įrodomąją reikšmę turi muitinės deklaracijose pateiktas prekių aprašymas, kartu su muitinės deklaracija ir Pareiškėjos pateikti dokumentai, apibūdinantys importuotas prekes sudėtį.

Muitinės departamentas, įvertinęs bylos medžiagą ir Pareiškėjos pateiktus dokumentus, savo sprendime konstatavo, kad sutinka su skundžiamoje ataskaitoje Vilniaus teritorinės muitinės pateiktu Pareiškėjos dokumentų įvertinimu, jog juose nėra duomenų, patvirtinančių, kad panaudotame augaliniame aliejuje yra gyvūninių riebalų ar jų frakcijų ir nurodė, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, pagrindžiančių skunde išdėstytus teiginius apie gyvūninių riebalų frakcijų (gyvūninės kilmės priemaišų) buvimą importuotame panaudotame augaliniame aliejuje. Muitinės departamento vertinimu, Pareiškėja nepateikė dokumentų, kurie pagrįstų jos skundo teiginius, kad importuotas panaudotas aliejus buvo naudojamas mėšai kepti.

Muitinės departamentas konstatavo, kad byloje nėra duomenų, patvirtinančių Pareiškėjos teiginius, jog importuotame naudotame augaliniame aliejuje buvo (turėjo būti) gyvūninių riebalų ar jų frakcijų. Todėl importuota prekė (naudotas augalinių aliejų mišinys) yra klasifikuotina TARIC kodu 1518 00 99 90.

Pareiškėja ginčija Muitinės departamento sprendimą. Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamentas pripažino, kad prekė yra aliejų mišinys po apkepinto, t. y. po panaudojimo kepant maistą, tame tarpe produktus, kuriuose yra gyvūninių riebalų. Prekės pardavėjas – Baltarusijos įmonė OOO „B6“ 2017-03-09 raštu patvirtino, kad tokių priemaišų prekėje yra iki 1 proc.

Pareiškėja pažymi, kad Vilniaus teritorinės muitinės Patikrinimo ataskaitoje buvo apsiribota konstatavimu, kad prekėje nėra gyvūninių riebalų, tačiau nebuvo aptartas gyvūninių riebalų frakcijų klausimas.

Pareiškėja nurodo, kad skundžiamu sprendimu Muitinės departamentas apsiriboja prekės pardavėjo 2017-03-09 rašto interpretavimu, akcentuojant, kad Baltarusijos įmonė OOO „B6“ rašte minima prekė yra 100 proc. augalinių aliejų mišinys. Skundžiamo sprendimo išvada daroma selektyviai pasirenkam faktus ir neįvertinam jų visumos. O būtent, prekės pardavėjas raštu nurodo, kad aliejuje yra 1 proc. priemaišų, kurios nėra augalinis aliejus, t. y. priemaišų kiekis yra nežymus ir jis nepaneigia, kad prekė yra augalinių aliejų mišinys, kuriame yra priemaišos – gyvūninių riebalų frakcijos. Pareiškėjos nuomone, skundžiamo sprendinio išvados šiuo aspektu yra tendencingos, kadangi ignoruojama dalis prekės pardavėjo raštu pateiktos informacijos ir nepateikiama motyvų, dėl ko pardavėjo informacija apie priemaišas yra neteisinga.

Pareiškėja teigia, kad pats prekės pirminis naudojimo būdas – panaudojant aliejų kepimui, neginčijamai įrodo, kad jame yra gyvūninių riebalų frakcijų. Aliejus buvo naudojamas gyvūnų mėšai kepti ir gyvūninių riebalų patekimas į aliejų yra neišvengiama jo naudojimo pasekmė. Pareiškėjos nuomone, Muitinės departamentas neatsižvelgė į reikšmingas aplinkybes: 1) gyvūninių riebalų frakcijų panaudotame augaliniame aliejuje nebūtų tik tuo atveju, jei aliejus prieš tai buvo išvalytas ir paruoštas panaudojimui pagal kitą paskirtį, tačiau Prekės siuntėjas nenurodo, kad aliejus buvo papildomai apdorotas prieš pardavimą; 2) prekės siuntėjas nėra akredituota laboratorija, todėl prekės siuntėjo nuoroda dokumentuose, kad prekė yra 100 proc. mišinys augalinių panaudotų aliejų, tėra prekės siuntėjo nuoroda į aliejaus sudėtį iki jo panaudojimo pagal tiesioginę paskirtį žmonių maisto gamybai; 3) prekės siuntėjas neprivalėjo nurodyti tikslios panaudoto augalinio aliejaus cheminės sudėties, todėl aplinkybė, kad siuntėjas nepaminėjo gyvūninių riebalų frakcijų buvimo panaudotame aliejuje, šio fakto nei patvirtina, nei paneigia. Gyvūninių riebalų frakcijų buvimas mišinyje seka iš kitų prekės siuntėjo 2017-03-09 rašte nurodytų duomenų.

Pareiškėja pažymi, kad skundžiamu sprendimu nurodyta, kad pareiga įrodyti gyvūninių riebalų frakcijų buvimą prekėje tenka Pareiškėjai. Pareiškėja vertina, kad tokius įrodymus yra pateikusi ir Muitinės departamentas jų neginčija, t. y. neginčija, kad aliejus buvo panaudotas maisto, tame tarpe gyvūninių produktų kepimui, ko pasėkoje susidarė augalinių aliejų mišinys su gyvūninių riebalų frakcijomis.

Pareiškėja nurodo, kad 2018-11-12 raštu Muitinės departamentui pateikė duomenis, kad iš to paties tiekėjo (Baltarusijos įmonės OOO „B6“) identišką prekę į Europos Sąjungą importuoja UAB „BX“. Prekės kodą UAB „BX“ importo deklaracijose deklaruoja tokį patį, kaip Pareiškėja. Be to, UAB "A1" parduoda tą pačią prekę tiems patiems pirkėjams C. A., kaip ir Pareiškėja.

Pareiškėja nurodo, kad pateikė Baltarusijos įmonės OOO „B6“ 2018-11-14 raštą, kuriame teigiama, kad prekės sudėtyje nurodytas 1 proc. priemaišų apima gyvūninių riebalų frakcijas. Be to, Pareiškėja Komisijai pateikė 2019-01-08 prašymą prijungti prie skundo papildomai pateikiamus dokumentus – Baltarusijos įmonės OOO „B6“ 2017-03-09 ir 2018-11-14 raštus, jos nuomone, patvirtinančius skunde išdėstytus teiginius, o taip pat Baltarusijos įmonės OOO „B6“ 2019-02-05 rašto (b/n) su vertimu į lietuvių kalbą bei šį raštą lydinčių dokumentų kopijas.

Pareiškėja prašo panaikinti Muitinės departamento 2018-11-09 sprendimą Nr. 1A-395.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas tenkintinas iš dalies, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuotų 5807 Eur maito, 124 Eur maito delspinigių, 1221 Eur importo PVM ir skirtos 2108 Eur baudos, konstatavus aplinkybes, jog Pareiškėja įformintose importo deklaracijose (Nr. 17LTVR5000IM013E86 (2017-03-17), Nr. 17I1SR1000IM013550 (2017-05-07), Nr. 17I.TSR1000IM01AF00 (2017-06-10), Nr. 17LTVR5000IM033810 (2017-06-29), Nr. 17LTVR5000IM0356E5 (2017-07-05), Nr. 17LTVR5000IM0391E8 (2017-07-17)) importuotas prekes deklaravo neteisingu TARIC kodu. Atlikusi patikrinimą, Vilniaus teritorinė muitinė 2018-06-27 priėmė patikrinimo ataskaitą Nr. 8VM320044M, kuria nusprendė pakeisti minėtose importo deklaracijose deklaruotų prekių, aprašytų kaip „Netinkamas maistui augalinių aliejų mišinys po apkepimo, skirtas techniniam naudojimui“, TARIC kodą iš 1518 00 95 90 į 1518 00 99 90 ir taikyti 7.7 proc. trečiųjų šalių maito tarifą. Toks sprendimas priimtas pagal Pareiškėjos pateiktus dokumentus, nustatčius, kad importuoto augalinio aliejaus mišinio sudėtyje nėra gyvūninės kilmės riebalų. Vilniaus teritorinė muitinė konstatavo, kad atsižvelgiant į pateiktuose dokumentuose apie prekę, t. y. jos aprašymą ir sudėtį, panaudoto augalinio aliejaus cheminę analizę (b/n 2017-03-09), kurioje nurodyta, kad minėtas aliejus yra 100 proc. augalinių panaudotų aliejų

mišinys, neturintis savyje gyvūninių riebalų, nėra jokios siuntėjo informacijos, kad aliejuje būtų gyvūninių aliejų frakcijų. Taip pat konstatuota, kad, nors cheminėje analizėje b/n (b/n 2017-03-09) nurodyta, kad yra iki 1 proc. priemaišų, tačiau nėra nurodyta, kad priemaišose yra gyvūninių riebalų frakcijų.

Muitinės departamentas savo sprendime su Vilniaus teritorinės muitinės išvadomis iš esmės sutiko.

Pareiškėja ginčija Muitinės departamento poziciją ir savo skunde akcentuoja, kad importuota prekė – aliejų mišinys po apkepimo, t. y. po panaudojimo kepant produktus, kuriuose yra gyvūninių riebalų. Pareiškėja akcentuoja, kad: 1) gyvūninių riebalų frakcijų panaudotame augaliniame aliejuje galėtų nebūti, jei aliejus prieš tai būtų išvalytas, tačiau prekės siuntėjas nenurodo, kad aliejus buvo papildomai apdorotas prieš pardavimą; 2) prekės siuntėjo nuoroda į tai, kad prekė yra 100 proc. augalinių panaudotų aliejų mišinys turi būti vertinama kaip nuoroda į aliejaus sudėtį iki jo panaudojimo pagal tiesioginę paskirtį; 3) aplinkybė, kad siuntėjas naudoto augalinio aliejaus cheminėse analizėse nepaminėjo gyvūninių riebalų frakcijų buvimo panaudotame aliejuje, šio fakto nepaneigia. Gyvūninių riebalų frakcijų buvimas patvirtintas kituose prekių siuntėjo dokumentuose. Pareiškėjos nuomone, ji Muitinės departamentui pateikė dokumentus, įrodančius gyvūninių riebalų frakcijų buvimą prekėje.

Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju ginčo santykius reglamentuoja 2016 m. spalio 6 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1821, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas (toliau – KN). Vadovaujantis šio reglamento Bendrųjų KN aiškinimo taisyklių 1 ir 6 dalyje įtvirtintais principais, juridiniais tikslais prekių klasifikavimas turi būti nustatomas pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ir skirsnių pastabas. Juridiniais tikslais priskiriant prekes bet kurios pozicijos subpozicijoms vadovujamasi subpozicijų pavadinimais ir visomis taikytinomis subpozicijų pastabomis, taip pat *mutatis mutandis* pirmiau išdėstytais taisyklėmis, laikantis nuostatos, kad gali būti sugretinamos tik to paties lygio subpozicijos. Taikant šią taisyklę taip pat reikia remtis atitinkamo skyriaus ar skirsnio pastabomis, jeigu pagal kontekstą nereikalaujama kitaip. Šio reglamento 15 skirsnio 1518 pozicijai priskiriami: „Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus bei jų frakcijos, kaitinti, oksiduoti, dehidratuoti, sulfuruoti, prapūsti, polimerizuoti šiluma vakuume arba inertinėse dujose arba kitaip chemiškai modifikuoti, išskyrus priskiriamus 1516 pozicijai; nevalgomieji gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejaus arba įvairių šiam skirsniui priskiriamų riebalų arba aliejų frakcijų mišiniai arba preparatai, nenurodyti kitoje vietoje“. Pareiškėja savo prekes klasifikavo 1518 00 95 subpozicijoje, kuri apibrėžiama kaip „Nevalgomieji gyvūninių arba gyvūninių ir augalinių riebalų, aliejų ir jų frakcijų mišiniai arba preparatai“.

Byloje nagrinėjamu atveju Vilniaus teritorinė muitinė prekes, atsižvelgdama į jų aprašymą, jog tai yra 100 proc. naudotų augalinių aliejų mišinys, kurio sudėtyje nėra gyvūninės kilmės riebalų, priskyrė 1518 00 99 KN subpozicijai „Kiti“.

Iš skundui nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad Vilniaus teritorinė muitinė, vadovaudamasi Taisyklių 9 punkto nuostatomis, prekių priskyrimo 1518 00 95 KN subpozicijai pagrįstumui įvertinti, analizavo prekes lydinčiuosius dokumentus: 1) minėtų importo deklaracijų 31 langelio „Krovinio vietos ir prekių aprašymas“ duomenis, kuriuose nurodyta, kad importuojama prekė – tai netinkamas maistui augalinių aliejų mišinys po apkepimo, skirtas techniniam naudojimui; 2) Pareiškėjos prekių muitinio įforminimo metu pateiktas siuntėjo sąskaitas (Nr. 01/17 (2017-03-09), Nr. 02/17 (2017-05-05); Nr. 03/17 (2017-06-08), Nr. 05/17 (2017-06-27), Nr. 04/17 (2017-06-14), Nr. 06/17 (2017-07-11)), kuriose prekė aprašyta kaip „panaudotas augalinis aliejus (po apkepimo), netinkamas maistui“; 3) pateiktas siuntėjo „Naudoto augalinio aliejaus chemines analizes“ (b/n (2017-03-09); b/n (2017-05-05); b/n (2017-06-08); b/n (2017-06-27); b/n (2017-06-28); b/n (2017-07-13)), kuriose nurodyta, kad minėtas aliejus yra 100 proc. naudotų augalinių aliejų mišinys ir jame nėra gyvūninės kilmės riebalų; 4) pateiktas Baltarusijos eksporto deklaracijas (Nr. 06648/150317/0020572 (2017-03-15); Nr. 06648/060517/0036331 (2017-05-06); Nr.

06648/080617/0045453 (2017-06-08); Nr. 06648/270617/0060646 (2017-06-27); Nr. 06648/280617/0050969 (2017-06-28); Nr. (06648/130717/0055055 (2017-07-13)), kuriose prekė aprašyta kaip „panaudotas augalinis aliejus (po apkepimo), netinkamas naudoti maistui“ (2018-06-27 Patikinimo ataskaitos Nr. 8VM320044M 3 psl.).

Pareiškėja, siekdama pagrįsti gyvūninių riebalų frakcijų (gyvūninės kilmės priemaišų) buvimą panaudotame augaliniame aliejuje ir tuo pačiu prekių priskyrimo 1518 00 95 KN subpozicijai, pagrįstumą, kartu su skundu Komisijai pateikė Baltarusijos įmonės OOO „B6“ 2018-11-14 raštą (be vertimo), sietiną su 2017-07-13 Naudoto augalinio aliejaus cheminės analizės išvadomis. Pareiškėja Komisijai taip pat pateikė 2019-01-08 prašymą prijungti prie skundo papildomai pateikiamus dokumentus – Baltarusijos įmonės OOO „B6“ raštus (2017-03-09 raštą b/n su vertimu į lietuvių k. ir 2018-11-14 raštą su vertimu į lietuvių kalbą, sietiną su 2017-03-09 Naudoto augalinio aliejaus cheminės analizės išvadomis), kurie, jos nuomone, patvirtina skunde išdėstytus teiginius. Dokumentų, paaiškinančių 2017-05-05, 2017-06-08, 2017-06-27, 2017-06-28 naudoto augalinio aliejaus chemines analizes, Pareiškėja nepateikė.

Pareiškėjos atstovas posėdžio Komisijoje metu akcentavo, kad Bendrovei parduotas aliejus buvo surinktas Baltarusijoje veikiančiose viešojo maitinimo įstaigose, neatskiriant aliejaus, naudoto daržovėms ir mėsei kepti, aliejuje susimaišiusios gyvūninių riebalų frakcijos, prieš parduodant aliejų Pareiškėjai, nebuvo pašalintos. Pareiškėja Komisijai pateikė šiuos Pareiškėjo atstovo argumentus paaiškinančio Baltarusijos įmonės OOO „B6“ 2019-02-05 rašto (su vertimu į lietuvių kalbą) bei papildomų dokumentų kopijas.

Komisija pažymi, kad esant situacijai, kuomet prekės išleistos į laisvą apyvartą ir prekių mėginiai imti nebuvo, vadovaujamosi Taisyklių (2010 m. birželio 29 d. įsakymo Nr. 1B-443 redakcija) 9 punkto nuostatomis, nustatančiomis, kad tais atvejais, kai neįmanoma paimti prekes reprezentuojančių mėginių, imama asmens patvirtinta ir prekes apibūdinanti informacinė medžiaga, t. y. prospektai, brėžiniai, aprašymai ar jų kopijos, nuotraukos, techninė dokumentacija, katalogai, reklaminiai ir kiti leidiniai ir dokumentai, kuriuose patiktos informacijos pakanka prekės klasifikavimui. Muitinės pareigūnas privalo įsitikinti, ar asmens pateiktoje informacinėje medžiagoje aprašytos (pavaizduotos) prekės atitinka muitiniam tikrinimui pateiktas arba pas asmenį rastas prekes. Prekių klasifikavimui pagal jas apibūdinančią informacinę medžiagą taikomos prekių mėginių klasifikavimo nuostatos. Taigi, pagrindinis šioje byloje iškilęs klausimas yra Pareiškėjos papildomai pateiktų įrodymų vertinimas, leisiantis patvirtinti arba paneigti Muitinės departamento sprendimo pakeisti Pareiškėjos importo deklaracijose deklaruotų prekių TARIC kodą iš 1518 00 95 90 į 1518 00 99 90 ir taikyti 7.7 proc. trečiųjų šalių muito tarifą, pagrįstumą. Todėl Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjos pateiktų dokumentų pobūdį ir turinį, daro išvadą, jog galutinio sprendimo dėl Pareiškėjos apmokestinimo priėmimui yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktus dokumentus, jų autentiškumą, nurodytos informacijos turinį, jos įtaką ir santykį su kita ginčo byloje surinkta informacija.

Lietuvos Respublikos Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 6 dalyje (toliau – MAĮ) nustatyta, kad Mokestinių ginčų komisija, priimdama sprendimą dėl mokesčių mokėtojo skundo, neatsižvelgia ir nevertina tų mokesčių mokėtojo pateiktų įrodymų, kurie nebuvo pateikti centriniam mokesčių administratoriui, išskyrus atvejus, kai apie jų negalimumą pateikti buvo nurodyta mokesčių mokėtojo skunde centriniam mokesčių administratoriui.

Komisija, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Pareiškėjo su skundu Komisijai pateiktus naujus įrodymus pažeistų MAĮ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkiršta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskųsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos naujai pateikti aukščiau

nurodyti įrodymai pirmiausiai turi būti vertinami centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir LVAT, kuris 2006-01-31 nutartyje administracinėje byloje Nr. A8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skusti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 str. 6 d.) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, (2005-02-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A11-180/2005) aiškindamas MAĮ 155 str. 6 dalies nuostatas dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo, nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

Dėl nurodytų priežasčių Muitinės departamento sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų pareikalauti Pareiškėjos pateikti Komisijai pateiktų dokumentų originalus ir įvertinti jų patikimumą bei pakankamumą ginčijamam faktui nustatyti.

Komisijai konstatavus šias aplinkybes, Pareiškėjos kiti skundo argumentai, susiję su jai apskaičiuotu 5807 Eur muitu, 124 Eur muto delspinigiais, 1221 Eur importo PVM ir 2108 Eur (30 procentų) bauda, nebenagrinėjami.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos 2018-11-09 sprendimą Nr. 1A-395 ir Pareiškėjos skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narys,
pavaduojantis komisijos pirmininką

Evaldas aistenskis

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė